

Opgørelsen skal indsendes til toldvæsenet senest 8 dage efter lovens ikrafttræden.

Stk. 3. Bestemmelserne om afgift af varer, der indføres fra udlandet, finder anvendelse på varer, hvis toldbehandling afsluttes efter lovens ikrafttræden.

§ 38. Virksomheder, der ved lovens ikrafttræden registreres i henhold til denne lov, og som ved lovens ikrafttræden har lager af varer, der er afgiftsberigtiget i henhold til lov nr. 211 af 16. juni 1962 om almindelig omsætningsafgift, kan få godtgørelse for den ved virksomhedens indkøb eller indførsel af lagerbeholdningen betalte afgift. Godtgørelsen ydes med 12½ pct. af den værdi, hvoraf varerne tidligere er afgiftsberigtiget. Til lagerbeholdningen medregnes alene varer, der er bestemt til afsætning, herunder af-

sætning i forbindelse med reparation, og varer, der skal indgå som bestanddele af andre varer bestemt til afsætning eller som materialer til arbejder på fast ejendom, hvoraf der skal svares afgift efter denne lov.

Stk. 2. Som bevis for, at der er betalt afgift, skal kunne fremlægges indkøbsfakturaer, toldkvitteringer eller lignende.

Stk. 3. Specificeret opgørelse over den afgiftsgodtgørelse, som kræves i henhold til stk. 1, skal være toldvæsenet i hænde senest 1 måned efter lovens ikrafttræden.

Stk. 4. Afgiftsgodtgørelsen ydes virksomhederne i fire lige store rater i forbindelse med afgiftsafregningerne den 20.

§ 39. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget.

Lovforslaget indeholder bestemmelser for en almindelig omsætningsafgift baseret på den afgiftsform, der benævnes *merværdiafgift* eller værditilvækstafgift. Det er tanken, at en sådan afgift skal afløse den nugældende almindelige omsætningsafgift, der er en såkaldt engrosledsafgift.

Lovforslaget bygger på den „Redegørelse vedrørende Merværdiafgift“, som finansministeriet afgav i december 1964. Det svarer i det væsentlige til den skitse til de centrale lovbestemmelser for en merværdiafgift, som er optaget i den nævnte redegørelse.

Under en merværdiafgift opkræves afgift i alle omsætningsled. Dette medfører imidlertid ikke nogen dobbeltbeskatning, fordi den enkelte erhvervsvirksomhed kun svarer afgift af den merværdi, som tilføres en vare i virksomheden. Summen af merværdierne i de enkelte omsætningsled, som en vare passerer på sin vej fra producent til forbruger, udgør varens forbrugerpris, og den samlede afgiftsbelastning for en vare vil derfor svare til afgiften beregnet af varens pris ved salg til forbrugeren.

Opgørelsen af det afgiftsbeløb, som den enkelte virksomhed skal indbetale til staten, kan i praksis ske ved, at virksomheden for hver afgiftsperiode opgør summen af de af salget opkrævede afgifts-

beløb (udgående afgift) og herfra trækker summen af de afgiftsbeløb, som er opkrævet af virksomhedens leverandører (indgående afgift).

Det er en sådan opgørelsesmåde, der ligger til grund for lovforslagets bestemmelser om opgørelse af virksomhedernes afgiftstilsvare.

I den ovenfor nævnte „Redegørelse vedrørende Merværdiafgift“ er det anført, at en afgift efter merværdisystemet rummer store muligheder for at gøre den generelle forbrugsbeskatning neutral. Ved neutralitet forstås kort udtrykt, at beskatningen ikke i sig selv påvirker erhvervsvirksomhedernes og forbrugernes dispositioner. Det er samtidig fremhævet i redegørelsen, at det afhænger af den nærmere udformning af reglerne for afgiften, i hvilket omfang den fulde neutralitet opnås. For at opnå fuld neutralitet må afgiften i princippet omfatte alle varer og tjenester, ligesom alle produktions- og handelsled må inddrages under afgiften. Endvidere må der være fuld fradragsret for indgående afgift på virksomhedernes indkøb, herunder også af maskiner, bygninger og andre driftsmidler.

Ved lovforslagets udarbejdelse har man lagt vægt på at udforme bestemmelserne således, at afgiften så vidt muligt bliver neutral. Den fuldstændige neutralitet i alle relationer er dog ikke mulig at opnå i praksis, bl. a. fordi reglerne må udformes på en så-